

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/232/2018
Identifikačné číslo spisu: 6114210321
Dátum vydania rozhodnutia: 16.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6114210321.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G. bývajúcej v T., zastúpenej JUDr. Petrom Harakálym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 28, proti žalovanej KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpenej Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 26, IČO: 36 868 299, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13 C 134/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2018 sp. zn. 14 Co 94/2017 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2018 sp. zn. 14 Co 95/2017, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 1. decembra 2016 č. k. 13 C 134/2014-170 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 7.910,40 € spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 17. januára 2014 do zaplata do 15 dní odo dňa právoplatnosti. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa v konaní domáhala náhrady škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia tak, ako bola ohodnotená bodovým ohodnotením Z. z Národného rehabilitačného centra Kováčová z 31. júla 2013, ktorý ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.660 bodov, a to za využitia možnosti mimoriadneho zvýšenia bodového ohodnotenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a preto s ohľadom na výšku hodnoty jedného bodu pre rok 2013 (16,10 €) žiadala od žalovanej sumu 26.726 €. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa pri dopravnej nehode 9. júla 2012 ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle zn. N. utrpela zranenia, ktoré spôsobil vodič motorového vozidla Z. odsúdený za svoje konanie rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 17. septembra 2013 pod sp. zn. 2 T 32/2013. Okolnosti vzniku dopravnej nehody a poškodenia zdravia žalobkyne v konaní neboli sporné, spornou zostala len skutočnosť ohľadom výšky bodového ohodnotenia sťaženia

spoločenského uplatnenia. Na odstránenie spornosti nariadil súd prvej inštancie znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológie. Znalec Z. vo svojom znaleckom posudku č. 3/2016 z 14. februára 2016 vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedal na všetky položené otázky s tým, že zároveň bodovo ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne, pričom tak isto vysvetlil dôvod neaplikácie prípadného možného zvýšenia bodového ohodnotenia vzhľadom k tomu, že okolnosti, ktoré by takéto zvýšenie odôvodňovali, u žalobkyne zistené neboli. Podľa znalca je žalobkyňa len minimálne obmedzená v bežnom živote. Môže sa plne zúčastňovať na spoločenskom ako aj rodinnom živote. Trocha obmedzená je z hľadiska možných športových aktivít, pri ktorých sa odohráva časť pohybu horných končatín s rukami nad hlavou, pre možné bolesti v pravom ramene, tak isto ako aj pri domácich prácach, pri ktorých je potrebné dvíhať ruky nad hlavu, môže poškodená pociťovať bolesti v pravom ramene. Súd prvej inštancie teda uzavrel, že bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobkyne predstavuje 480 bodov, pričom jej zdravotný stav sa ustálil 23. mája 2014. Pre určenie výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal z opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 14. mája 2014, ktorým bola podľa § 1 opatrenia určená výška za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia pre rok 2014 za jeden bod vo výške 16,48 €. Na základe toho vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 7.910,40 € spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 257 CSP.

2. Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 1. decembra 2016 č. k. 13 C 134/2014-179 rozhodol o náhrade trov konania štátu.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 29. mája 2018 sp. zn. 14 Co 94/2017 výrokom I. potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku trov konania a výrokom II. žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie aj s jeho dôvodmi stotožnil a konštatoval ich vecnú správnosť. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal riadne dokazovanie, na otázku bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorá jediná bola sporná medzi stranami sporu, správne nariadil znalecké dokazovanie, pričom jeho závery zohľadnil pri rozhodnutí vo veci samej. Poukázal na to, že okolnosti zistené v priebehu konania na strane žalobkyne neodôvodňovali, aby znalec bodové ohodnotenie mimoriadne zvýšil, keďže žalobkyňa nebola pred úrazom zvlášť spoločensky alebo športovo aktívna, vykonávala bežnú pracovnú činnosť, ako aj bežné voľnočasové aktivity. Uviedol, že zvýšenie náhrady v zmysle zákonného ustanovenia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. je prípustné iba v celkom výnimočných prípadoch, hodných mimoriadneho zreteľa, kedy je to primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia. Obmedzenie žalobkyne v dôsledku úrazu žalobkyne konštatované znalcom je „len“ v tom smere, že žalobkyňa môže pociťovať miernu bolestivosť a mierne obmedzenie pri aktivitách s rukami nad hlavou, pričom minimálne obmedzenie podstatným spôsobom nesťažuje možnosť a výkon voľnočasových aktivít, nie je obmedzená na samoobslužných úkonoch, je plne sebestačná, jej zdravotný stav jej umožňuje riadnu starostlivosť o deti a je jej umožnené aj športovať s výnimkou takých športových aktivít, pri ktorých je ťažisko pohybu s rukami. V názorovej zhode so súdom prvej inštancie mal za to, že zistené okolnosti nesvedčia o mimoriadnom zásahu do osobnej, pracovnej, či spoločenskej sféry žalobkyne, jej aktuálny zdravotný stav nie je zásadným spôsobom zmenený, že by bol dôvod na postup v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobkyne uznesením z 29. mája 2018 sp. zn. 14 Co 95/2017 uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 13 C 134/2014-179 potvrdil.

5. Žalobkyňa obe rozhodnutia odvolacieho súdu napadla dovolaním. Vo vzťahu k rozsudku uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), teda tvrdila, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa žalobkyne odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Za právnu otázku, ktorá ešte v praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená považovala to, či je aplikácia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšenie bodového

ohodnotenia prípustná iba v celkom výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy je to primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia, alebo aplikácia tohto ustanovenia je prípustná a dôvodná najmä z dôvodu, aby sa pri stanovení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zohľadnil vek poškodeného, v ktorom poškodenie zdravia utrpel bez ohľadu na to, či ide v danom prípade o výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa, resp. bez ohľadu na to, či sa v danom prípade jedná o mimoriadne vážne alebo len menej závažné trvalé poškodenie zdravia. V súvislosti s nastolenou otázkou uviedla, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí neprihliadol na možnosť zvýšenia bodového hodnotenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. a s týmto postupom sa stotožnil následne aj odvolací súd. Podľa právneho názoru žalobkyne je účelom predmetného ustanovenia najmä diferenciácia jednotlivých poškodených s prihliadnutím na ich vek, preto aj výška odškodnenia musí byť následne v týchto prípadoch rozdielna. Argumentáciu odvolacieho súdu, že mimoriadne zvýšenie bodového ohodnotenia lekárom je prípustné iba vo výnimočných prípadoch považovala za nesprávnu. Pre aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. v jej prípade bolo podstatné, že utrpela poškodenie zdravia vo veku 36 rokov, teda prakticky na vrchole svojho produktívneho veku a vzhľadom na pomerne mladý vek trvalé poškodenie zdravia majú pre jej život a uplatnenie podstatne negatívnejšie následky, ako by tomu bolo v prípade, kedy by bola už napr. v dôchodkovom veku, nemusela sa starať o deti a pod. Mala za to, že tieto skutočnosti mali byť zohľadnené pri aplikácii daného ustanovenia a bodové ohodnotenie malo byť zvýšené vzhľadom na jej vrcholný produktívny vek v čase poškodenia. Zdôraznila skutočnosť, že pri náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. ide o jednorázovú náhradu, ktorá má zohľadňovať obmedzenia počas celého zvyšného života a aj ich prípadnú progresiu s rastúcim vekom žalobkyne. Vo vzťahu k uzneseniu uviedla, že dovolanie podáva podľa § 419 a nasl. CSP; dovolacie dôvody však nekonkretizovala. Dovoláním žiadala žalobkyňa, aby dovolací súd zmenil rozhodnutie tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ešte v sume 18.815,60 € s 5,25 % úrokom z omeškania od 17. januára 2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň žiadala zmeniť aj výrok o trovách tak, že žalobkyňa má voči žalovanej právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, odvolacieho konania aj dovolacieho konania vo výške 100 % a štát nemá voči žalobkyňi právo na náhradu trov konania.

6. K podanému dovolaniu sa vyjadrila žalovaná. Podľa jej názoru urobil súd prvej inštancie aj odvolací súd správne právne závery a skutkový stav bol správne a úplne zistený. Odvolací súd po preskúmaní odvolania žalobkyne nemal žiadne výhrady k postupu súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutiu. Súd nemôže hodnotiť obsah znaleckého posudku z hľadiska jeho správnosti, pretože pre takéto posúdenie súdu chýbajú preukázané odborné vedomosti. Voľné hodnotenie znaleckého posudku súdom môže spočívať len v tom, či sa javí znalec v konkrétnom prípade ako vierohodný, či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám správneho myslenia, či znalec vychádzal zo zistených skutočností. Podľa žalovanej sa znalec vysporiadal s otázkou možného zvýšenia bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. a prihliadal pri tom aj na vek žalobkyne. Podľa žalovanej rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené odvolacím súdom možno ako celok považovať za spravodlivé, lebo rešpektuje princíp proporcionality, teda reflektuje na primeranosť medzi priznanou výškou náhrady a spôsobenou ujmom. Žalovaná navrhla dovolanie žalobkyne zamietnuť a zároveň žiadala priznať právo na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu

(porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania v CSP nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti dovolania - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

11. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by dovolací súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

12. V uvedenom prípade vyvodzovala dovolateľka prípustnosť dovolania vo veci samej z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

13. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

14. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

16. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a pre posúdenie prípustnosti dovolania nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale významný je výlučne záver dovolacieho súdu rozhodujúceho o jej dovolaní.

17. Dovolací súd sa preto najskôr zaoberal tým, či sú splnené tieto predpoklady prípustnosti dovolania, a to najmä z hľadiska, či v prípade dovolateľkou nastolenej právnej otázky, ide o takú otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

18. V danom prípade dovolateľkou vymedzená právna otázka (či je aplikácia § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšenie bodového ohodnotenia prípustná iba v celkom výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy je to primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia, alebo aplikácia tohto ustanovenia je prípustná a dôvodná najmä z dôvodu, aby sa pri stanovení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zohľadnil vek poškodeného, v ktorom poškodenie zdravia utrpel bez ohľadu na to, či ide v danom prípade o výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa, resp. bez ohľadu na to, či sa v danom prípade jedná o mimoriadne vážne alebo len menej závažné trvalé poškodenie zdravia) nie je otázkou, od ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a mala podstatný vplyv na výsledné rozhodnutie. Dovolateľkou zadefinovaná právna otázka by mohla mať znaky relevantné v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP iba vtedy, ak by výsledok jej riešenia (posúdenia a vyhodnotenia) odvolacím súdom predstavoval podstatný dôvod, pre ktorý nebolo jej žalobe v celom rozsahu vyhovie. V preskúmvanej veci tomu však tak nie je. Námietačka dovolateľky, že súdom pribratý znalec mal mimoriadne zvýšiť bodové ohodnotenie na základe § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. nie je pre dovolacie konanie relevantná, pretože ingerencia súdu do znalcom predloženého znaleckého posudku alebo ovplyvňovanie znalca nie je možná. Aj v prípade, že by bola dovolateľkou nastolená právna otázka vyriešená v jej prospech, na vypracovanom znaleckom posudku by to nič nemenilo, pretože znalec Z. sa v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačne a podrobne vyjadril, prečo je podľa jeho odborného názoru v danom prípade zvýšenie bodového hodnotenia neadekvátne. Znalecké dokazovanie je dôkazným prostriedkom, ktorý slúži na objasnenie skutkového stavu. Jedinou osobou oprávnenou využiť dovolateľkou spomínaný § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. je lekár (znalec), a to na základe jeho kvalifikovaného posúdenia v každom individuálnom prípade. Ak sa znalec rozhodne mimoriadne zvýšenie bodového hodnotenia nevyužiť, je na ňom, ako túto okolnosť v posudku zdôvodní, pričom súd potom takýto znalecký posudok hodnotí v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov ako každý iný dôkaz. V predmetnej veci bol síce žalobkyňou predložený lekársky posudok Z., ale pre jeho spornosť nariadil súd prvej inštancie vykonanie nového znaleckého posudku, ktorý vypracoval znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológie, Z.. Pri svojej úvahe a vyhodnotení vykonaných dôkazov sa súd prvej inštancie priklonil k znaleckému posudku pribratého znalca a toto aj náležite odôvodnil, pričom sa s týmto záverom stotožnil aj odvolací súd. Napádanie znaleckého dokazovania zo strany dovolateľky prostredníctvom vymedzenia právnej otázky, ktorá mala byť pre konanie domnele podstatná, sa potom javí iba ako kamuflované spochybňovanie zisteného skutkového stavu, hodnotenia dôkazov a spochybňovanie záverov, ku ktorým dospel pri tvorbe rozhodnutia súd prvej inštancie a následne aj odvolací súd s ohľadom na vykonané dôkazy a zistený skutkový stav. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že námietačka dovolateľky o tom, že súdy mali pri hodnotení dôkazov prihliadať aj na ňou predložený lekársky posudok, v ktorom bolo bodové ohodnotenie jej sťaženia spoločenského uplatnenia vyššie, nezakladá žiadny dovolací dôvod a procesná strana nemá právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

19. Dovolací súd dospel po preskúmaní dovolania k záveru, že dovolateľkou formulovaná právna otázka nespĺňa atribút podstatnej otázky, na ktorej by rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo, a teda nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

20. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne vo veci samej podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

21. Dovolanie musí - okrem iného - spĺňať zákonné náležitosti. Tieto sú uvedené v ustanovení § 428 CSP, pričom popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP), ktoré sú požadované pri každom podaní adresovanom súdu, dovolanie musí obsahovať (i) označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, (ii) stanovenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda, (iii) uvedenie dovolacích dôvodov a (iv) dovolací návrh (petit).

22. Dovolanie podané žalobkyňou v časti rozhodnutia trov konania štátu nespĺňa všetky zákonné náležitosti uvedené v bode 20. Predovšetkým neobsahuje dovolacie dôvody, neobsahuje ani riadny

dovolací návrh (petit), a to aj napriek tomu, že žalobkyňa je v dovolacom konaní zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (§ 429 ods. 1 CSP) a navyše odvolací súd žalobkyňu v rámci dovolaní napadnutého uznesenia explicitne poučil (aj) o tom, že „[v] dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)“.

23. Vzhľadom k tomu, že v posudzovanej veci v ostatnej časti jej dovolania nie je splnená zákonná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 428 CSP, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. d/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 428 CSP.

24. Dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.